

Чичо Благо

Тримата приятели

(Поучителна басня).

Нѣкой човѣкъ ималъ трима добри приятели. Отъ тѣхъ той повече обичалъ двамата, а третия му служилъ само въ крайна голѣма нужда.

Единъ день, този човѣкъ изпадналъ въ бѣда и за чужди лоши дѣла трѣбвало да отговаря прѣдъ сѣда. Окайвалъ се той, че грозно обвинение било хвърлено върху него, безъ да ималъ поне малка вина.

Въ този часъ той си спомнилъ за тримата добри приятели и тръгналъ отъ тѣхъ да търси помощъ.

Кой отъ васъ ще дойде, другари вие драги,

Прѣдъ сѣда да каже за менъ двѣ думи благи?

Първия приятель отговорилъ: ха, сега намѣри и ти. Днесъ имамъ

друга важна работа, не ще мога, извинявай.... Вторият приятель отговорилъ: хайде, ще дойда. И тръгнали да отидатъ при сѣдията. Но, до като стигнатъ тамъ приятельтъ се изгубилъ, скрилъ се и така не му помогналъ. Третият приятель, на когото той много малко се надѣвалъ, той му помогналъ. Отишелъ при сѣдията и казалъ, че човѣка е честенъ и добъръ гражданинъ и че той нѣма никаква вина и сѣдията повѣрвалъ и го пусналъ.

Дѣца, запомнете добръ какво ни поучава тази басня. Всѣки човѣкъ си има такива трима приятели въ свѣта. Съ тѣхъ той всѣки день живѣе злѣ или добръ. Но щомъ наближи послѣдния часъ на живота и ние се намираме прѣдъ прага на смъртъта и ще трѣбва да отговаряме за дѣлата си прѣдъ нашия Върховенъ Сѣдия—Бога, — тогава тѣзи приятели почватъ да ни забравятъ и нещатъ да ни помогнатъ...

Най-първия ни приятель, *това сж паритѣ*, които ние най-много обичаме, но въ най-тежка и грозна сѣдба тѣ не могатъ да ни помогнатъ прѣдъ Върховния Сѣдия. Човѣкъ умира, а богатствата и паритѣ му оставатъ тука. Вторият приятель, *това сж нашитѣ другари*, близки и нашитѣ сродници. Като умремъ, тѣ ще ни изпатятъ **само** до гроба. До толкова сж тѣ близки и вѣрни на насъ. А третият приятель, който ние твърдѣ не зачитаме прѣзъ живота си, той ще бѣде **нашиятъ** най-вѣренъ другаръ, който ще ни помогне и ще ни спаси. *Това сж нашитѣ добри дѣла*, които сме правили, когато сме били живи.

Прѣдъ нази тѣ вървятъ, тѣ ни придружаватъ.

Прѣдъ сѣдника Върховенъ, тѣ ни оправдаватъ.

